

לונדון, 13.2.39

פוליה יקרה -

קיבלתי בבוקר מכתבך מיום 7 לסברוארי. קשה לי
לתאר לך כמה אני טרוד בימים אלה. מלבד עצם השיחות עם המשלח
יש לנו כמעט בכל יום:

- (1) ישיבת התנהלה,
 - (2) ישיבת המשלח היהודית,
 - (3) שיחה עם האמריקנים,
 - (4) שיחה עם המשלח הארצישראלי,
 - (5) בירורים במחלקת הפוליטיה על העניינים,
- מלבד עניינים שוטפים לאין מספר. כשגמרתי את עבודתי אחסול
הייתי מטושטש מעייפות.

ולכן איני יכול כרגע לכתוב לך על סצת העניינים.
אחרי הצהרים יש לנו שוב פגישה עם המשלח, ואנו סכינים עכשיו
חוכן הדברים. היום ידברו ווייז, שרטוק, חיים.
חבקשי את קטלן שיראה לך את נאומי מהיום הששי,
וגם העתק יומני מאמריקה, שבו סיכמתי את פעולתי באמריקה.
מחטעם שאת יודעת איני רוצה לשלוח כפת דברים אלה לחל-אביב.
היום מתחממים - יתנו לנו ימים כלאי-עבודה,
ואולי בסוף השבוע אפנה קצת, ואכתוב לך שוב על המצב כפי שאני
רואה אותו.

את כותבת ששלחת לי סכומים בהיותי באמריקה. בניו-
יורק לא קיבלתי אף מכתב אחד, ובשובי חנה לא מצאתי סך או

מהילדים אף סכחב, עד שטלגרפתי לך. האם אבדו סכחבים בדואר ?

סדוע אין רנח'לה כוחבה ?

אני יודע שאני צריך לכחוב לה, אך לצערי אין לי פנאי.

נשיקות

דוד.